

[Martin Sørensen (Peterslund).]

det tilsigtede Formaal, maa der være almindelig Enighed om at anbefale Lovforslaget. Jeg skal ogsaa paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det til Vedtagelse her i Landstinget.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres velvillige Udtalelser og skal blot i Anledning af de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Kantsø rettede til mig, udtale, at Lovforslaget, som det fremgaar saavel af § 1 som af Bemærkningerne til Lovforslaget, tilsigter at dække samtlige under Lodsvæsenet henhørende Lodser. Lovforslaget er som før nævnt formuleret efter Aftale med Marineministeriet, der er stærkt interesseret i Sagen. De Udtryk, der er brugt her, er accepteret fra Marineministeriets Side og skulde dække samtlige under Lodsvæsenet henhørende Lodser, hvad enten de er faste, Reserve- eller Hjælpelodser. De vil altsaa være dækket gennem disse Bestemmelser, naar Lovforslaget forhaabentlig om kort Tid bliver ophøjet til Lov.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 406 af 3. August 1940 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 427).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg har sluttelig den Ære for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 406 af 3. August 1940 om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v., hvorved Gyldigheden af den nugældende Lov om disse Forhold foreslaas forlænget indtil Udgangen af Marts Maaned 1942.

Denne Lov maa siges at være Hovedloven blandt de Bemyndigelseslove, der er gennemført efter Krigens Udbrud, for at

man skal kunne træffe de Foranstaltninger, der under den forhaandenværende Situation maa anses for paakrævede til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer, Fordelingen af disse Varer og andre i Forbindelse hermed staaende Spørgsmaal. Loven er lige saa bydende nødvendig nu som ved sin Gennemførelse, og det gælder i øvrigt samtlige ekstraordinære Bemyndigelseslove paa Erhvervslivets Omraade.

Lovforslaget har været indgaaende behandlet i det andet høje Ting, og jeg skal med Hensyn til Lovens Omfang, dens hidtidige Benyttelse og de øvrige Forhold vedrørende selve Lovens Forvaltning henviser til de udførlige Udtalelser, jeg fremsatte i det andet høje Ting i min Fremsættelsestale.

Under de forhaandenværende Forhold vil en Afvikling af de Forhold, som Loven omfatter, ikke være mulig. I disse Tider, hvor Forsyningsspørgsmaalene, Fordelings-spørgsmaalene, Rationeringer og Restriktioner er nødvendige Led i Administrationens Bestræbelser for at naa til en retfærdig og rimelig Fordeling af Landets Beholdninger, ligger en Ophævelse af disse Lovbestemmelser uden for Mulighedernes Rækkevidde. Loven vil fremover som hidtil blive administreret paa retfærdig og rimelig Maade, saa at der gøres Ret og Skel til alle Sider, men som alt ligger, vil det være umuligt at foretage netop den retfærdige Fordeling, der er paakrævet af Hensyn til hele Samfundets Tarv, medmindre Forlængelsen vedtages.

Lovforslaget er vedtaget i det andet høje Ting, hvor ingen stemte imod, men hvor et enkelt Parti, Bondepartiet, afholdt sig fra at stemme, og jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Fløtkjær: Det her foreliggende Lovforslag om Forlængelse af den saakaldte Udløber eller Fortsættelse af Valutaloven, som den højtærede Minister har redegjort for, er vel det Lovforslag, som har den største Rækkevidde i vort daglige Liv. Ikke blot Handels- og Erhvervslivet, men hvert enkelt Menneske berøres af de Indgreb, denne Lovgivning nødvendigvis maa gøre paa en Række Omraader, Indgreb, som det ikke under normale Omstændigheder vilde have været muligt at gennemføre i det Omfang, som vi ifølge Begivenhedernes Udvikling nu har maattet gaa til.

Det er klart, at en Lovgivning af denne Rækkevidde og med et saa ansvarskrævende Omfang maa give baade den højtærede Minister og de Embedsmænd, som samarbej-